

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.581/2023/24.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2024. április 17. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2023. április 12. napján kihirdetett 2.B.1701/2021/88. számú ítéletének Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 III. rendű, Terhelt3 IV. rendű és Terhelt4 V. rendű vádlottra vonatkozó részét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

Terhelt1 I. rendű vádlott cselekményeit 2 rendbeli folytatólagosan – 1 esetben társtettesként – elkövetett kerítés büntettének [Btk. 200. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] *minősíti*.

Terhelt1 I. rendű vádlott szabadságvesztésének tartamát 2 (kettő) évre *enyhíti*, közügyektől eltiltását *mellőzi*.

A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) év próbaidőre *felfüggeszti*.

Terhelt1 I. rendű vádlott a szabadságvesztésből – *annak végrehajtása esetén* – a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést meg nem fizetése esetén a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén börtönben, egyébként fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Terhelt2 III. rendű vádlott cselekményét pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés b) pont 4. fordulata] *minősíti*.

Terhelt2 III. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 158.763,- (százötvennyolcezer-hétszázhatvanhárom) forintra *mérsékli*.

Terhelt3 IV. rendű vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását *mellőzi*.

Terhelt3 IV. rendű vádlott által 2018. november 6. napjától 2018. november 8. napjáig őrizetben töltött időt a szabadságvesztésbe számítja be.

Terhelt4 V. rendű vádlottat az ellene pénzmosás büntette [Btk. 399. § (2) bekezdés b) pont 4. fordulat] miatt emelt vád alól *felmenti*.

Terhelt4 V. rendű vádlott részére kiadni rendelt 315.000,- (háromszáztizenötezer) forint és 200 (kettőszáz) euro visszatartását *mellőzi* és bűnügyi költség megfizetésére kötelezését *mellőzi*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 III. rendű, Terhelt3 IV. rendű és Terhelt4 V. rendű vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja azzal, hogy a Terhelt3 IV. és Terhelt4 V. rendű vádlott esetében *mellőzi* annak megállapítását, hogy 2019. április 6. napjától vannak szabadlábon és valamennyi vádlott esetében a személyi adatok közül *mellőzi* a telefonszámuk feltüntetését.

A bíróság tájékoztatja Terhelt1 I. rendű és Terhelt4 V. rendű vádlottat, hogy amennyiben a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül a részére kiadni rendelt bűnjeleket nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

Kötelezi Terhelt2 III. rendű vádlottat 371.910,- (háromszázhetvenegyezer-kilencszáztíz) forint másodfokon felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak a benyújtó1 felhívása szerint.

Az ítéletnek Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 III. rendű és Terhelt3 IV. rendű vádlottra vonatkozó része ellen fellebbezésnek nincs helye, míg Terhelt4 V. rendű vádlott vonatkozásában a védő nyomban fellebbezést jelenthet be, vagy erre 3 (három) munkanapot tarthat fenn, a meg nem jelent Terhelt4 V. rendű vádlott és az ügyészség a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be fellebbezést a Szegedi Ítéltáblánál.

A fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetőleg kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. rendű vádlott bűnösségét 2 rendbeli folytatólagosan – melyből 1 rendbeli társtettesként – elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés 7. és 10. fordulat, (3) bekezdés i) pont] állapította meg.

[2] Ezért az I. rendű vádlottat halmazati büntetésül 2 év 11 hónap szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy az I. rendű vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] A szabadságvesztésbe az I. rendű vádlott által 2018. november 6. napjától 2019. május 7. napjáig előzetes fogvatartásban és a 2019. május 8. napjától 2019. július 29. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámította akként, hogy egy nap szabadságvesztésnek egy nap előzetes fogvatartásban, illetőleg négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[5] A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.500,- forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott 300.000,- forint pénzbüntetést kell megfizetnie az államnak a benyújtó felhívása szerint. Megállapította, hogy amennyiben az I. rendű vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, azt, illetve annak hátralevő részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[6] Az I. rendű vádlottal szemben 6.200.000,- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[7] Terhelt2 III. rendű vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (4) bekezdés b) pont 5. fordulat, (5) bekezdés] állapította meg.

[8] Ezért a III. rendű vádlottat 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

[9] A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.000,- forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott 300.000,- forint pénzbüntetést kell megfizetnie az államnak a benyújtó felhívása szerint. Megállapította, hogy amennyiben a III. rendű vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, azt, illetőleg annak hátralevő részét fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[10] A III. rendű vádlottal szemben 208.763,- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[11] Terhelt3 IV. rendű vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (2) bekezdés 6. fordulat, (5) bekezdés] állapította meg.

[12] Ezért a IV. rendű vádlottat 6 hónap szabadságvesztésre és 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

[13] A szabadságvesztés végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette.

[14] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a végrehajtás elrendelése esetén börtönben állapította meg azzal, hogy a IV. rendű vádlott a szabadságvesztésből – a végrehajtás elrendelése esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[15] A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.000,- forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott 100.000,- forint pénzbüntetést kell megfizetnie az államnak a benyújtól felhívása szerint.

[16] A kiszabott pénzbüntetésbe a IV. rendű vádlott által 2018. november 6. napjától 2018. november 8. napjáig őrizetben töltött időt beszámította akként, hogy egynapi őrizet egynapi tétel pénzbüntetésnek felel meg.

[17] Megállapította, hogy amennyiben a IV. rendű vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, azt, illetőleg annak hátralevő részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[18] A IV. rendű vádlottal szemben 1.420.152,- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[19] Terhelt4 V. rendű vádlott bűnösségét pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (4) bekezdés b) pont 5. fordulat, (5) bekezdés] állapította meg.

[20] Ezért az V. rendű vádlottat 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

[21] A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.000,- forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott 150.000,- forint pénzbüntetést kell megfizetnie az államnak a benyújtól felhívása szerint.

[22] A kiszabott pénzbüntetésbe az V. rendű vádlott által 2018. november 6. napjától 2018. november 8. napjáig őrizetben töltött időt beszámította akként, hogy egynapi őrizet egynapi tétel pénzbüntetésnek felel meg.

[23] Megállapította, hogy amennyiben az V. rendű vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, azt, illetőleg annak hátralevő részét fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[24] Az V. rendű vádlottal szemben 50.001,- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[25] Az eljárás során lefoglalt típus típusú személyképkocsi lefoglalását megszüntette és azt Terhelt2 III. rendű vádlott részére kiadni rendelte, azonban azt a III. rendű vádlottal szemben megállapított pénzbüntetés, vagyonekobjás és bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[26] Az eljárás során lefoglalt és a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál kezelt 315.000,- forint, valamint a Magyar Államkincstárnál kezelt 200 euro lefoglalását megszüntette és azokat Terhelt4 V. rendű vádlottnak kiadni rendelte, azonban azt az V. rendű vádlottal szemben megállapított pénzbüntetés, vagyonekobjás és bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[27] Rendelkezett a bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költségből Terhelt1 I. rendű vádlottat 18.000,- forint, Terhelt2 III. rendű vádlottat 1.120.228,- forint, Terhelt1 I. és terhelt5 II. rendű vádlottat egyetemlegesen 347.926, forint, terhelt5 II. és Terhelt3 IV. rendű vádlottat 6.652,- forint, Terhelt1 I. rendű, terhelt5 II. rendű, Terhelt2 III. rendű, Terhelt3 IV. rendű és Terhelt4 V. rendű vádlottakat 974.000,- forint megfizetésére kötelezte, míg 505.210,- forintról megállapította, hogy azt állam viseli.

[28] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben fellebbezést jelentettek be:

[29] Terhelt1 I. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan eltérő minősítés, harmadlagosan enyhítés,

[30] Terhelt2 III. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, a vagyonekobjás mellőzése és a III. rendű vádlottól lefoglalt gépkocsi tárolásával kapcsolatos díj viselésének mellőzése,

[31] Terhelt3 IV. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése,

[32] Terhelt4 V. rendű vádlott és védője bűncselekmény hiányában történő felmentés érdekében.

[33] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.175/2023/14. számú indítványában utalt arra, hogy a fellebbezések tartalmára figyelemmel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó része teljeskörű felülbírálatának van helye azzal, hogy ez elsőfokú bíróság hatályaon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást, rámutatott, hogy relatív eljárási szabálysértés történt az elsőfokú eljárásban.

[34] A tényállás helyesbítése mellett indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részét változtassa meg, Terhelt3 IV. rendű vádlottal szemben 1.470.152,- forint erejéig tekintse elrendeltnek a vagyonek kobzást, a IV. rendű vádlott által 2018. november 6. napjától 2018. november 8. napjáig őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe rendelje beszámítani, Terhelt2 III. rendű vádlottat kötelezze a lefoglalt gépkocsi tárolásával időközben felmerült további 57.785,- forint bűnügyi költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy a vádlottak telefonszámának feltüntetését mellőzze. Indítványát írásban részletesen indokolta.

[35] Terhelt1 I. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtettek szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, a tényállás részben hiányos, illetőleg az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. Ezen felül a megállapított tényállás ellentétes a beszerzett bizonyítékokkal is.

[36] személy kapcsán a szakértői vélemény egyértelmű volt a vonatkozásban, hogy a sértett és az I. rendű vádlott kapcsolatában hatalmi, befolyási viszony nem állt fenn, azt nem lehetett megállapítani.

[37] Az I. rendű vádlott és személy vallomásán túl az egyéb bizonyítékok is azt támasztják alá, hogy az I. rendű vádlott és személy több éven keresztül párkapcsolatban élt a vádbeli időszakban.

[38] személy2 és személy1 egyaránt tagadták, hogy sérelmükre bármilyen bűncselekményt követtek volna el. Vallották, hogy saját elhatározásból, még azelőtt kezdtek prostitúciós tevékenységbe, hogy Terhelt1 I. rendű vádlottat megismerték volna.

[39] Sem személy, sem személy1 vonatkozásában nem állapítható meg a kiszolgáltatott helyzet, de hiányzik azon tényállási elem is, hogy a sértetteknek ne lett volna választási lehetősége, utalva e körben személy vallomására.

[40] A védő szerint az I. rendű vádlott esetében az ún. „loverboy” módszer sem állapítható meg. Sem személy, sem személy1 szociális kapcsolatait nem építette le, a sértettek bevételeit sem részben, sem egészben nem vette el, ez utóbbit támasztják alá a sértettek vásárlásai – ingóságok, ékszerek, gépkocsi, ingatlan –, a sértetteket sem fenyegetés, sem fizikai erőszak nem érte, nem voltak sem megfélemlítve, sem csapdába ejtve. Mindezeket a tanúvallomások is megerősítették.

[41] Az a körülmény, hogy személy sértett személyiségét érzelmi labilitás jellemzi, nem jelenti azt, hogy az I. rendű vádlott bűncselekményt követett volna el a sérelmére. Az ügyészség azon hivatkozása pedig, hogy ez az oka annak is, hogy ennyi idő távlatából is mentő vallomást tett, teljesen alaptalan.

[42] Mindezek alátámasztására indítványozta a sértettek másodfokú bíróság általi meghallgatását.

[43] A kifejtettek alapján Terhelt1 I. rendű vádlott felmentését indítványozta.

[44] Másodlagosan indítványozta, hogy az ítéltábla az I. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét a Btk. 200. § (1) bekezdése szerinti kerítés büntetében állapítsa meg, e körben hivatkozott a Kúria Bfv.II.314/2020/9. számú és Bfv.II.1474/2018/9. számú határozatára.

[45] Harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte, e körben az I. rendű vádlott büntetlen előéletére, a jelentős időmúlásra és a három kiskorú gyermek tartására hivatkozott. Kérte végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását.

[46] Egyben indítványozta a vagyonekbevételek mellőzését, ezzel összefüggésben okiratot csatolt, melyben Terhelt1 I. rendű vádlott a személy tulajdonát képező ingatlanán fennálló haszonélvezeti jogáról lemondott.

[47] Terhelt2 III. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen a III. rendű vádlott felmentését kérte, hivatkozva arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az I. és III. rendű vádlott az eljárás tárgyát képező időszakban élettársak voltak. E körben ugyanis az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az I. és III. rendű vádlottak vallomásait, azt, hogy a közös gyermekek szülői felügyeleti jogát a III. rendű vádlott kizárólagosan gyakorolta, ilyen formában részesült különböző támogatásban. A részére 2015. március 5. napján megküldött összeg gyermektartásdíj volt. A bordányi ingatlant a III. rendű vádlott a családja segítségével vásárolta. Mindezek figyelembevételével kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a III. rendű vádlott felmentését.

[48] Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését és a lefoglalt típus gépkocsi tárolásával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezésének mellőzését kérte. Az enyhítő körülmények körében a III. rendű vádlott büntetlen előéletére, az eljárás elhúzódására, valamint arra hivatkozott, hogy a III. rendű vádlott több mint öt éve áll büntetőeljárás hatálya alatt. Emellett utalt a három kiskorú gyermek tartására is. Indítványozta a törvényi minimumhoz közeli pénzbüntetés kiszabását.

[49] A bűnügyi költséggel összefüggésben utalt arra, hogy a gépkocsi lefoglalására 2018-ban került sor, az eljárás során több alkalommal is indítványozták – igaz a nyomozás során – a lefoglalás megszüntetését, melyre nem került sor és nyilván a gépkocsi ennyi idő után gyakorlatilag elértéktelenedett. Az eljárás elhúzódása a III. rendű vádlottnak nem felróható és az ennek következtében keletkezett hatalmas bűnügyi költség a büntetés többszöröse, annak megfizetése nagy terhet ró a III. rendű vádlottra. Indítványozta e költség megfizetése alóli mentesítését.

[50] Terhelt3 IV. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, iratellenes megállapításokat, tényekről további tényekre téves következtetéseket tartalmaz, a IV. rendű vádlott esetében teljes egészében következtetéseken alapul.

[51] A védő szerint a vádiratban szereplő összegek nem haladták meg azt a szintet, amelynek már gyanút kellett volna ébresztenie a IV. rendű vádlottban ezek összegek származását illetően. A 2014. május és 2015. május között terhelt5 II. rendű vádlott által hét alkalommal Terhelt3 IV. rendű vádlott részére átutalt 1.420.152,- forintot a IV. rendű vádlott felélte, megélhetésére fordította, illetőleg jutott belőle ingatlanvásárlásra is.

[52] Ez utóbbival összefüggésben megjegyezte a védő, hogy a nyomozati iratokból kiderül, hogy terhelt5 II. és Terhelt3 IV. rendű vádlott ingatlanból ingatlanba fektette a pénzét, a megszerzett ingatlanokat minden alkalommal drágábban értékesítették és mindketten jövedelemszerző tevékenységet folytattak.

[53] Mindezekre tekintettel elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában kérte a IV. rendű vádlott felmentését, harmadlagosan a büntetés enyhítését kérte.

[54] Terhelt4 V. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, a tényállás ellentétes a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetőleg az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le az V. rendű vádlott bűnösségére.

[55] Abból, hogy az V. rendű vádlott találkozott és ismerte személy3, hogy személy az un. családi csomagban lévő telefonkártyát használta, még nem következik, hogy tudott a Terhelt1 I. rendű vádlott és személy közötti kapcsolat jellegéről és annak tartalmáról, utalva a Kúria Bhar.202/2016/4. számú határozatára.

[56] Álláspontja szerint a vádhatóságot terhelte annak bizonyítása, hogy a cím37 alatti ingatlan megvásárlásához Terhelt1 I. rendű vádlott pénzeszközzel járult hozzá és Terhelt4 V. rendű vádlott tudott annak bűnös eredetéről. A bizonyítékokkal az ügyészség adós maradt és ennek ellenére állapította meg az V. rendű vádlott bűnösségét az elsőfokú bíróság.

[57] Véleménye szerint az elsőfokú bíróság bűnösséget megállapító rendelkezése nem csupán a bizonyítékok hiányos és téves értékelését foglalja magában, de életszerűtlen is, nélkülözi a szülő-gyermek kapcsolatban általában jellemző történéseket. A gyermek nagykorúságát követően az életvitele esetlegesen aggályos történéseit a szülők, különösen az édesanya előtt elfedi a gyermek. Kérte a terhelő adatok mellőzését.

[58] Mindezek alapján indítványozta az V. rendű vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentését.

[59] A fellebbezési nyilvános ülésen a védők fenntartották írásbeli indítványaikat azzal, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott védője a bizonyítási indítványait visszavonta.

[60] Az ítéltábla a fellebbezéseket az alábbiak szerint ítélte alaposnak:

[61] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1), (2) és (9) bekezdése alapján – a fellebbezésekkel érintett vádlottak vonatkozásában – teljeskörűen bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást döntően a perrendi szabályok betartásával folytatta le, olyan szabályt nem sértett, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

[62] Az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség eljárási szabálysértésre vonatkozó álláspontját:

[63] Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondott Terhelt2 III. rendű és Terhelt4 V. rendű vádlottat nem értesítette a kézbesítési megbízotton keresztül a 2023. január 16-18., 2023. április 12. napjára tűzött tárgyalási napról, tekintettel arra, hogy a bíróság csupán a védőt idézte, mint kézbesítési megbízottat.

[64] A Be. 430. § (4) bekezdése értelmében, ha a vádlott a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemond, e nyilatkozatának megtételétől, illetőleg a bírósághoz érkezésétől kezdve a bíróság *a vádlottnak szóló ügyiratokat* – kivéve a tárgyaláson való jelenlétről kötelező végzést és idézést – a kézbesítési megbízott részére kézbesíti.

[65] A fentiek értelmében tehát nem a védőt kell, mint kézbesítési megbízottat is idézni a tárgyalási hatánapra, hanem a vádlottnak szóló, tárgyalási hatánapra vonatkozó értesítést kell a kézbesítési megbízottnak kézbesíteni.

[66] Ugyanakkor ezen eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére nem volt kihatása, így ezért az ítéltábla csak annak megállapítására szorítkozott.

[67] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállását, illetőleg személyi részét a bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és tényből levont következtetés alapján, figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára, az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

[68] A II. pontot – mely nem a tényállás, hanem a személyi rész – kiegészítette azzal, hogy a Csongrád-Csanád Megyei Főügyészség 2021. december 2. napján meghozott 2.B.721/2017/304. számú határozatával a Terhelt1 ellen felbujtóként elkövetett pénzmosás bűntette miatt indult büntetőeljárást, illetve az ugyanezen a napon kelt 2.B.721/2017/305. számú határozatával a Terhelt3 ellen kitarottság bűntette miatt indult nyomozást megszüntette.

[69] A [11] bekezdésből mellőzte, hogy Terhelt3 IV. rendű vádlott vagyonát aranyékszerek képezik, mert annak nem volt tényállásbeli alapja tekintettel arra is, hogy a Csongrád-Csanád Megyei Főügyészség 2021. augusztus 5. napján kelt 2.B.721/2017/291. számú határozatával a nyomozás során a IV. rendű vádlott lakóhelyén lefoglalt aranyékszerek és 161.000,- forint készpénz lefoglalását megszüntetve azokat nem a IV. rendű vádlottnak, hanem Pálfi Marietta Cintia vagyoni érdekeltnek rendelte kiadni.

[70] A III/1. tényállás [22] bekezdéséből mellőzte annak megállapítását, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott személy sértettet kiszolgáltatott helyzetbe hozta, azt fenntartotta és ezáltal kizsákmányolta őt.

[71] Ezek a fogalmak ugyanis – az ítéltábla álláspontja szerint – a törvényi tényállásba tartozó jogi fogalmak, nem történeti tények, ezeket a jogi indokolásban kell értékelni, mégpedig akként, hogy az I. rendű vádlott magatartása e jogi fogalmakat kimerítette-e.

[72] Az ítéltábla a későbbiekben kifejtettek szerint ugyanis nem állapította meg a sértettek kiszolgáltatott helyzetét, ez okból szükségessé vált a fentiek mellőzése.

[73] A III/2/B. pont [29] és [30] bekezdéséből a fentiekben kifejtettek okán szintén mellőzte személy1 kiszolgáltatott helyzetére és kizsákmányolására tett megállapításokat, illetőleg a rendszeres haszonszerzésre törekvést, mivel ez utóbbi szintén a jogi indokolásba tartozó megállapítás.

[74] A III/3. pont [32] bekezdéséből mellőzte az „50.000 forintot meghaladó részeről” megállapítást, mert az helytelen következtetésen alapul és ugyanezen okból mellőzte a III/4. pont [47] bekezdéséből a „de 50 ezer forintot meghaladó – részét” megállapítást is.

[75] Az elsőfokú bíróság ugyan okszerű következtetéssel jutott arra, hogy Terhelt2 III. rendű és Terhelt3 IV. rendű vádlottak, akik számottevő jövedelemmel nem rendelkeztek, tudva a prostitúciós tevékenységből származó és nekik juttatott pénz eredetéről, azt valamilyen összegben ingatlanvásárlásra fordították. Ennek a maximuma az ingatlanok vételára volt, de a pontos összeg egyik vádlott esetében sem volt megállapítható.

[76] Lényegében ez volt az elsőfokú bíróság álláspontja is. Ehhez képest az 50.000,- forintot meghaladó összegre történt következtetés alaptalan és iratellenes is volt, ezért azt az ítéltábla mellőzte.

[77] Az összeg ekkénti meghatározásának azért sem volt jelentősége, mert mind Terhelt2 III. rendű vádlott esetében a [33] bekezdésben rögzített 158.763,- forint értékű átutalás felvétele és mind Terhelt3 IV. rendű vádlott esetében a [38]-[44] bekezdésben részletezett, összesen 1.420.152,- forint átutalásból származó összeg felvétele – tudva azt, hogy az összeg(ek) prostitúciós tevékenységből származik – a cselekményük minősítését már megalapozta.

[78] A [35] bekezdésben a fentiek figyelembevételével Terhelt2 III. rendű vádlott gazdagodásának mértéke helyesen 158.763,- forint volt.

[79] A [34] bekezdésből a másodfokú bíróság mellőzte azt, hogy „abba belenyugodva” követte el a III. rendű vádlott a cselekményt, mert ez a megállapítás ugyancsak a jogi indokolásba tartozó következtetés.

[80] A III/5. pont [51]-[52] bekezdését mellőzte az ítéletábra, mert az abban foglalt megállapítások szintén helytelen ténybeli következtetésen alapultak.

[81] Terhelt4 V. rendű vádlott az eljárás során korábbi munkaviszonyaira, vállalkozására és megtakarításaira hivatkozott a cím37 alatti ingatlan vásárlása kapcsán, annak forrásaként.

[82] Az elsőfokú bíróság foglalkozott az V. rendű vádlott jövedelmi és vagyoni helyzetével, egészen 2000. évig visszamenőleg, a vállalkozása adózásával, a különböző ingatlanok eladásával. Ennek ellenére az V. rendű vádlott pontos megtakarítására nem tudott megállapítást tenni, mégis a tényállásban megállapíthatónak látta, hogy az V. rendű vádlott a fenti ingatlant a saját pénzéből megvásárolni nem tudta, erre csak Terhelt1 I. rendű vádlottól, annak bűncselekményéből származó pénzből kerülhetett sor.

[83] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ezt az összeget igen magas intervallumban látta megállapíthatónak, 50.001,- forint és 10.700.000,- forint között, de a pontos összeg meghatározása nélkül.

[84] Az ítéletábra álláspontja szerint a fenti megállapításnak sem volt tényállásbeli alapja. Az elsőfokú bíróság Terhelt4 V. rendű vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyait nem tudta feltárni.

[85] Az megállapítható volt ugyan, hogy az V. rendű vádlott tudott az I. rendű vádlott tevékenységéről, személy sértettel való kapcsolatáról, arról, hogy ez a kapcsolat milyen jellegű, de azt, hogy az ingatlanvásárlás az I. rendű vádlott ezen cselekményéből származó pénzből történt, kétséget kizáróan nem lehetett megállapítani, arra kizárólag a családi viszonyokból, mint tényből tényre egyértelmű következtetést nem lehetett levonni.

[86] Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

[87] Az ítéletábra álláspontja szerint Terhelt1 I., Terhelt2 III. és Terhelt3 IV. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság e vádlottak bűncselekmény elkövetését tagadó vallomását elvetve, a terhelő bizonyítékokat elfogadva bűnösségüket a terhükre rótt bűncselekményekben megállapította.

[88] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta. Ennek során valamennyi releváns bizonyítékot beszerzett és azokat döntően helyesen értékelve állapította meg a tényállást.

[89] A lehallgatások adatai, tartalma alapján megalapozott következtetéseket lehetett levonni Terhelt1 I. rendű és a fellebbezéssel nem érintett terhelt5 II. rendű vádlott tevékenységére, a sértettekhez való viszonyukra.

[90] A törvényszék részletesen foglalkozott a vádlottak védekezésével, azzal, hogy az I. rendű vádlottnak milyen szerepe volt a sértettek prostitúciós tevékenysége szervezésében, hogy ehhez milyen vagyoni érdeke fűződött, hiszen a sértettek bevétele számára és családjá számára rendszeres jövedelmet jelentett.

[91] Az elsőfokú bíróság azzal is részletesen foglalkozott, hogy Terhelt2 III. és Terhelt3 IV. rendű vádlott kapcsolata semmit nem változott Terhelt1 I., illetőleg terhelt5 II. rendű vádlottal azon időszak alatt sem, míg az I. és II. rendű vádlottnak fennállt a kapcsolata személy, illetőleg személy1 sértettekkel. A lehallgatási anyagok erre alapul szolgáltak és terhelt5 II. rendű vádlott vallomása is ezt erősítette.

[92] Terhelt2 III., Terhelt3 IV. és Terhelt4 V. rendű vádlottak tudomással bírtak Terhelt1 I. és terhelt5 II. rendű vádlottak tevékenységéről és a III. és IV. rendű vádlott az ebből származó jövedelem felhasználásában is részt vettek, míg az V. rendű vádlott esetében ez nem volt bizonyítható.

[93] A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs törvényes lehetőség, így az I., III. és IV. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[94] A törvényszék a megalapozott tényállásból helyesen vont következtetést Terhelt1 I., Terhelt2 III. és Terhelt3 IV. rendű vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése részben törvényes volt.

[95] Az ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy az I. rendű vádlott cselekménye emberkereskedelem büntettének minősül.

[96] Mivel az irányadó tényállás szerint Terhelt1 I. rendű vádlott a cselekményét nem Magyarországon, hanem külföldön követte el, ezért vizsgálni kellett a bíróság joghatóságát, amit az elsőfokú bíróság elmulasztott.

[97] A 2012. évi C. törvény (Btk.) 3. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a magyar büntető törvényt kell alkalmazni a magyar állampolgár által külföldön elkövetett olyan cselekményre, amely a magyar törvény szerint bűncselekmény.

[98] Így a fenti jogszabályhely alapján a magyar joghatóság megállapítható.

[99] Terhelt1 I. rendű vádlott személy és később személy1 sértettek prostitúciós tevékenységét irányította, felügyelte, ellenőrizte, őket szállította, kísérte, mások részére megszerezte, saját és családja anyagi haszna érdekében. személy esetében őt, személy1 esetében egy éven keresztül.

[100] E magatartás mindkét sértett vonatkozásában a Btk. 200. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő 2 rendbeli kerítés büntettének a megállapítására alkalmas, melyet személy1 sértett sérelmére társtettesként követett el.

[101] Az ítéltábla nem látta megállapíthatónak Terhelt1 I. rendű vádlott esetében az emberkereskedelem büntettét, mert ezt a bűncselekményt a kiszolgáltatott helyzetbe hozott, vagy ilyen helyzetben tartott sértett sérelmére lehet elkövetni. Ez a kiszolgáltatott helyzet azonban nem következik a megállapított tényállásból, de az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékokból sem, így a vádlotti, sértetti és tanúvallomásokból, illetőleg a lehallgatás anyagából sem.

[102] A kiszolgáltatott helyzet – az irányadó bírói gyakorlat alapján – akkor állapítható meg, ha a sértettnek ténylegesen és reálisan nincs vagy nem volt cselekvési szabadsága, illetőleg lehetősége arra, hogy akként határozzon, hogy nem kíván prostitúciós tevékenységet folytatni (BH2020.30., Kúria Bf.II.1474/2018/9.).

[103] Jelen ügyben a sértettek cselekvési szabadsága nem sérült, még annak ellenére sem, hogy a sértettek azt remélték, hogy velük majd családot alapítanak az I. és II. rendű vádlottak. Ez utóbbi azonban nem jelentette azt, hogy a vádlottak un. „loverboy” módszerrel követték volna el az emberkereskedelmet.

[104] személy Terhelt1 I. rendű vádlottal történt szakítása óta is prostituáltként dolgozik. A komplex igazságügyi pszichiátriai és pszichológus szakvélemény szerint nem állapítható meg nála az I. rendű vádlottól való félelem, befolyásoltság, függőség. személy1 sértett esetében is hasonló tartalmú szakértői vélemény született.

[105] Ezen adatokkal ugyan ellentétes az ügyben tett névtelen feljelentés, ami bezártságról, erőszakról, fenyegetésről tett említést, azonban más bizonyíték ezt nem támasztotta alá és ezt nem pótolta az elsőfokú bíróságnak azon jogi kategória tényállásban rögzítése, hogy a sértettek kiszolgáltatott helyzetben voltak, ezért is mellőzte ezen megállapításokat a másodfokú bíróság.

[106] Mindezek alapján – e körben osztva Terhelt1 I. rendű vádlott védőjének fellebbezése indoklását – az ítéltábla az I. rendű vádlott cselekményét 2 rendbeli kerítés büntettének minősítette, melyből 1 rendbeli társtettesként elkövetett, mely cselekményt az elkövetéskori Btk. egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel, míg az elbíráláskori törvény kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel rendel büntetni. Ebből következően az I. rendű vádlott esetében az elbíráláskori törvény nem kedvezőbb, ezért az ítéltábla az elkövetéskori törvényt alkalmazta.

[107] Terhelt2 III. és Terhelt3 IV. rendű vádlottak esetében a cselekmények minősítése és az elbíráláskori törvény alkalmazása helyes volt az elsőfokú ítélet meghozatalának időpontjában.

[108] Azonban az ítéltábla a III. rendű vádlott esetében a másodfokú elbíráláskor az elkövetéskori törvényt alkalmazta.

[109] Helyes az a megállapítás, hogy a szabadságvesztés büntetési tételét tekintve az elkövetéskori törvény a súlyosabb az elsőfokú bíróság által kifejtettek szerint, de az elsőfokú bíróság által alkalmazott pénzbüntetés arányos, az kiszabható az elkövetéskori törvény alapján is enyhítő szakasszal, így emellett nincs jelentősége a szabadságvesztés alsó határának, az alkalmazandó törvényt tekintve.

[110] Ezen felül a Btk. 2024. március 1. napjával módosult, melynek értelmében – Btk. 50. § (3) bekezdés – a pénzbüntetés egynapi tételének összege legalább 1.000,- forint helyett 1.300,- forint. Így az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés elbíráláskori törvény alkalmazása mellett törvénysértő lett volna a súlyosítási tilalomra figyelemmel.

[111] Ezért a másodfokú bíróság Terhelt2 III. rendű vádlott cselekményét a Btk. 399. § (2) bekezdés b) pont 4. fordulata szerinti pénzmosás büntettének minősítette az elkövetéskori törvényt alkalmazva.

[112] Terhelt3 IV. rendű vádlott esetében helyes volt az elbíráláskori törvény alkalmazása, hiszen vele szemben szabadságvesztés büntetés kiszabására került sor.

[113] Az ő esetében is felmerült a pénzbüntetés egynapi tételének összegét érintő módosítás, azonban esetében az ítéltábla eltérő álláspontra helyezkedve – a későbbiekben kifejtettek miatt – a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

[114] Terhelt4 V. rendű vádlottat a részben eltérő tényállás alapján bizonyítottság hiányában [Be. 566. § (1) bekezdés c) pont 2. fordulat] az ellene pénzmosás büntette [Btk. 399. § (2) bekezdés b) pont 4. fordulat] miatt emelt vád alól felmentette.

[115] Az V. rendű vádlott esetében is az elkövetéskori törvényt alkalmazta a másodfokú bíróság, ezért a helyes minősítésű bűncselekmény alól került sor a felmentésére.

[116] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények – Terhelt1 I., Terhelt2 III. és Terhelt3 IV. rendű vádlott esetében – kiegészítésre és helyesbítésre szorultak:

[117] Mindhárom vádlott esetében a nyomozás hosszabb tartama okán az eljárás elhúzódása helyett a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állás az enyhítő körülmény és további enyhítő körülmény, hogy az elsőfokú ítélet óta is további egy év eltelt.

[118] Terhelt1 I. rendű vádlott esetében a megváltozott minősítésre figyelemmel az irányadó büntetési tétel egy évtől hét év hat hónapig terjedő szabadságvesztés, a középérték négy év három hónap.

[119] Az enyhébb megítélésű bűncselekményre, a büntetlen előéletre és a további időmúlásra figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés eltűzött, ezért azt az ítéltábla kettő évre enyhítette.

[120] Az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel úgy ítélte, hogy szükségtelen a szabadságvesztés azonnali végrehajtása, ezért a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján a szabadságvesztés végrehajtását három év próbaidőre felfüggesztette.

[121] Az I. rendű vádlott a szabadságvesztésből, annak végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra a Btk. 38. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja alapján.

[122] A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése mellett mellőzte az I. rendű vádlott közügyektől eltiltását.

[123] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlottat a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján pénzbüntetésre is ítélte, az mind a napi tételek száma, mind a napi tételek összege tekintetében törvényes.

[124] Helyesen járt el akkor is, amikor megállapította, hogy amennyiben az I. rendű vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, azt szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Elmulasztotta azonban megjelölni annak végrehajtási fokozatát.

[125] Ezért az ítéltábla megállapította, hogy az I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést meg nem fizetése esetén a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén börtönben, egyébként fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni [Btk. 51. § (2) bekezdés].

[126] A vagyonekobbzást tekintve nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlottal szemben 6.200.000,- forint erejéig vagyonekobbzást rendelt el.

[127] E körben az ítéltábla nem osztotta a védői érvelést, mely szerint, mivel az I. rendű vádlott a kérdéses ingatlanon fennálló haszonélvezeti jogáról utóbb lemondott, így mellőzhető a vagyonekobbzás.

[128] A haszonélvezeti jog vagyoni értékű jog, ahogy azt a törvénytörvény is rögzítette, az a körülmény, hogy e jogáról az I. rendű vádlott később lemondott, a gazdagodás tényét nem érinti.

[129] Ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a vagyonekobbzást megalapozó törvényi előfeltételek megvalósulása esetén a vagyonekobbzás alkalmazása kötelező és annak nem akadályozója az, hogy a szerzett vagyon már nincs meg. A vagyonekobbzás alkalmazásának kötelezettsége attól függetlenül fennáll, hogy van-e az elkövetőnek egyáltalán bármilyen vagyona (BH.2009.133.).

[130] Terhelt2 III. rendű vádlott esetében nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte, hogy enyhítő szakasz alkalmazása mellett pénzbüntetés kiszabásával elérhetők a büntetési célok. A pénzbüntetés napi tétele száma és az egy napi tétel összege arányos, annak enyhítése nem indokolt.

[131] Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a III. rendű vádlottal szemben is vagyonekobbzást alkalmazott. Annak összege azonban a tényállás helyesbítéséből következően 158.763,- forint.

[132] A vagyonekobbzás mellőzésére esetében sincs törvényi lehetőség, mert az az irányadó tényállás mellett a törvény kötelező rendelkezésén alapult.

[133] Terhelt3 IV. rendű vádlott vonatkozásában helyes és arányos a rövid tartamú szabadságvesztés kiszabása és a végrehajtás egy évre történő felfüggesztése, annak enyhítésére nem látott indokot a másodfokú bíróság a további enyhítő körülmények ellenére sem.

[134] Az elsőfokú bíróság a IV. rendű vádlottal szemben a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján szabott ki pénzbüntetést. A Btk. ezen rendelkezése értelmében, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme, vagyona van, pénzbüntetésre kell ítélni.

[135] A IV. rendű vádlott ugyan haszonszerzési célból követte el a bűncselekményt és határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte őt az elsőfokú bíróság, azonban – a tényállás helyesbítésére figyelemmel – a megfelelő jövedelem és vagyon megléte esetében nem volt megállapítható. Ezért az ítéltábla a IV. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

[136] Helyes a vagyonek Kobzás alkalmazása a IV. rendű vádlott esetében is, annak összege is a tényállás helyesbítése alapján helyes.

[137] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a IV. rendű vádlott által 2018. november 6. napjától 2018. november 8. napjáig őrizetben töltött időt a pénzbüntetésbe számította be.

[138] A Btk. 92. § (1) bekezdése értelmében az előzetes fogvatartásban töltött időt elsősorban a kiszabott szabadságvesztésbe kell beszámítani, ezért az ítéltábla a IV. rendű vádlott esetében a fenti, őrizetben töltött időt a szabadságvesztésbe számította be.

[139] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem vizsgálta a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt Terhelt3 IV. rendű vádlott előzetes mentesítésének lehetőségét a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban foglaltakra figyelemmel.

[140] Ezért azt az ítéltábla tette meg és vizsgálta az előzetes mentesítés lehetőségét a szintén felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt Terhelt1 I. rendű vádlott esetében is.

[141] A Btk. 102. § (1) bekezdése alapján a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes.

[142] Az ítéltábla álláspontja szerint Terhelt1 I. és Terhelt3 IV. rendű vádlottak az általuk elkövetett bűncselekmény jellegére figyelemmel nem érdemesek az előzetes mentesítésre.

[143] Terhelt4 V. rendű vádlott felmentésére figyelemmel a részére kiadni rendelt 315.000,- forint és 200 euró visszatartását és a bűnügyi költség megfizetésére kötelezését mellőzte a másodfokú bíróság.

[144] A bűnügyi költség tekintetében Terhelt2 III. rendű vádlott esetében annak elengedésére, illetőleg mérséklésére nem látott lehetőséget az ítéltábla. A tárolási díjon felül is jelentős összegű a bűnügyi költség, mely a III. rendű vádlottat önállóan, illetőleg a vádlott-társaival egyetemlegesen terhel, ezért indokolt a gépkocsi visszatartása, annak biztosítása érdekében.

[145] A Be. 574. § (5) bekezdése alapján a bíróság a bűncselekmény tárgyi súlyához képest aránytalanul nagy bűnügyi költség egy része megfizetése alól mentesítheti a vádlottat. A III. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség a bűncselekményhez képest nem aránytalanul nagy, ezért nem indokolt a bűnügyi költség mérséklése sem.

[146] A 2024. március 1. napjától hatályos Be. 324. § (5a) bekezdése alapján a bíróság tájékoztatta Terhelt1 I. rendű és Terhelt4 V. rendű vádlottat, hogy amennyiben a jogerős

határozat közlésétől számított három hónapon belül a részükre kiadni rendelt bűnjeleket nem veszik át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

[147] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt3 IV. rendű és Terhelt4 V. rendű vádlottak esetében a bevezető részben tévesen tüntette fel, hogy ők 2019. április 6. napjától voltak szabadlábon, hiszen a távoltartás a személyi szabadság ilyen korlátozását nem jelenti, a vádlottak ténylegesen 2018. november 9. napjától voltak szabadlábon, ezért az erre való utalást mellőzte.

[148] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon észrevételét, hogy az ügydöntő határozat rendelkező részének tartalmára vonatkozó Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja nem tartalmazza a vádlottak személyes adatai között a telefonszámukat, ezért azokat az elsőfokú bíróság szükségtelenül hívta fel, így ezek megjelölését a másodfokú bíróság mellőzte.

[149] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a védői fellebbezéseket részben alaposnak ítélve és az elsőfokú ítéletnek Terhelt1 I., Terhelt2 III., Terhelt3 IV. és Terhelt4 V. rendű vádlottakra vonatkozó részét hivatalból is felülbírálván, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. §-a alapján helybenhagyta.

[150] A lefoglalt gépkocsi tárolásával a másodfokú eljárás során összesen 371.910,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az ítéltábla Terhelt2 III. rendű vádlottat kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdés és a Be. 613. § (1) bekezdése alapján.

[151] A másodfokú ítélettel szemben Terhelt4 V. rendű vádlott esetében fellebbezésnek van helye a Be. 615. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja alapján, míg Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 III. rendű és Terhelt3 IV. rendű vádlott esetében a másodfokú ítélettel szemben a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2024. április 17.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
előadó bíró

Dr. Joó Attila sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.581/2023/24. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 2.B.1701/2021/88. számú ítéletének Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 III. rendű és Terhelt3 IV. rendű vádlottra vonatkozó és jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Szeged, 2024. április 17.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke